

Vivaldo

Een vriendelijk en vlijtig vaderpaard

Vivaldo mag dan pas acht jaar zijn, hij heeft inmiddels al de nodige prestaties op zijn naam staan. Zo won Vivaldo in 2007 de Kleine Finale van het Wereldkampioenschap Jonge Dressuurpaarden in Verden. In de afsluitende grote finale werd hij zevende. Een jaar later eindigde hij op dezelfde locatie tussen alle internationale toppers op een zesde plaats. Inmiddels loopt hij verdienstelijk in het ZZ-Zwaar en lijkt hij alles in huis te hebben voor het zwaardere werk.

Dirk Caremans

Vivaldo won in 2007 de Kleine Finale van het Wereldkampioenschap Jonge Dressuurpaarden in Verden en wordt nu succesvol uitgebracht in de ZZ-Zwaar.

Dirk Caremans

Vivaldo's grootvader via moederskant, Montecristo, was met Kirsten Beckers succesvol tot in de Grand Prix.

De prestaties van Vivaldo komen niet uit het niets, want hij is van onberispelijke komaf. Zijn moeder is de stermerrie Reveil VB. De naam Reveil refereert aan de bekende Lady Reveil, moeder en grootmoeder van een fors aantal goedgekeurde hengsten, die tevens aan het begin staat van de Lady Reveil-lijn. De moeder van Reveil VB is de preferente Heidebloem (v. Clavecimbel). Via moeder, de keur preferente prestatierrie Angenieta (Ramiro x Le Mexico), de halfzus van ondermeer Mon Ami (v. Jasper). Wout Jan van der Schans won met dit Grand Prix-springpaard in 1998 de Derby van Eindhoven. Heidebloem is tevens een halfzus van het internationale springpaard Laronia en de aangewezen Mon Coeur, beide van Animo.

Montecristo

Reveil VB is een dochter van de met dressuurgenen doordrenkte Montecristo. Deze hengst won als vijfjarige de Pavo Cup en presteerde later goed op Grand Prix-niveau met Kirsten Beckers in het zadel. Montecristo is een zoon van de in 1989 goedgekeurde El Corona (Amor x Doruto). Deze laatste zorgde - ondanks

zijn overlijden op slechts zesjarige leeftijd - voor een aantal opvallende nakomelingen. Ondermeer het internationale dressuurpaard Jardhu. Deze merrie werd door Gerd Reuter in de Grand Prix uitgebracht. Zoon Korona won in 1999 de zilveren medaille tijdens de Pan American Games. Ook kinderen Dequan, Just Fritz, Kadans, Kanta, Karouan T, Kilimanjaro en Kwadruto verdienden hun sporen in de zwaardere dressuur. De hengst Koss, die voor de Gelderse paardenfokkerij van grote invloed is, is eveneens een zoon van El Corona. Broere Montecristo is geboren uit stermerrie Ipolita (v. Clavecimbel). Via moeder de preferente, prestatie keurmerrie Napolita (Important x Talisman xx) is Ipolita een halfzus van Ampere (v. Amagun), die in 1984 onder Jo Rutten meedeed aan de Olympische spelen in Los Angeles. Twee jaar later leverde deze ruin met Gina Capellmann, de oudere zus van Nadine, in het zadel een belangrijke bijdrage aan het behalen van de Wereldtitel van het Duitse team. Napolita is tevens een halfzus van de KWPN-hengst en Lichte Tour-paard Duko (v. Thorwald). In Reveil VB is het bloed van Clavecimbel

(Statuar x Apple King xx) zowel via vaders- als moederskant vertegenwoordigd. Clavecimbel sprong als jonge hengst verdienstelijk in de klasse L en raakte opvallend weinig hout aan. Vervolgens werd hij door Bert Rutten geschoold tot Grand Prix-dressuurpaard. Clavecimbel is ondermeer vader van de goedgekeurde hengsten Havanna en Havidoff, waarvan de laatste ook internationaal furore maakte als dressuurpaard. Clavecimbel-zoon Oriënt (mv. Kommandeur) werd aangewezen voor het verrichtingsonderzoek. De Deen Per Sandgaard wist zich voor Zweden twee jaar geleden met Oriënt te plaatsen voor de Olympische Spelen Dressuur in Hong Kong.

Geen afscheid nemen

Vivaldo is net als zijn moeder Reveil VB geboren op stal bij Theo van Brenk in Echteld. De Betuwnaar komt uit een familie met 'paardenbloed'. Zo staat de broer van zijn grootmoeder, Job Key, te boek als de eigenaar van de legendarische Oregon. Als Theo bij hem op bezoek kwam, moest hij altijd even mee 'hitjes boeren' ofwel de paarden bekijken. Eenmaal volwassen

Dirk Caremans

Vivaldo's vader Polansky is via vader Kostolany een halfbroer van Gribaldi. Hij boekte mooie resultaten in de ring met Leida Strijk.

fokte Theo eerst met Shetlanders. Dat deed hij zeker niet onverdienstelijk. Toen hij na veel wikken en wegen zijn eerste fokmerrie kocht, bleek deze een gouden keus. Uit haar fokte hij maar liefst drie eerste premiëmerries en vervolgens een goedgekeurde hengst. Zelf bracht hij het ook tot keurmeester bij dat stamboek. Zo'n achttien jaar geleden stapte hij over naar de 'grote' paarden. Hij wilde persé met een goede merrie beginnen. "Bij de Shetlanders was ik er al achter gekomen, dat je uit een beste stam het makkelijkst goede paarden kunt fokken. Cor Moors was een vruchtbomenkweker, net als ik, en zodoende kende ik hem. Ik wist ook dat zijn paarden nazaten waren uit de bekende stam van Van Binsbergen. Bij Moors kon ik toen een anderhalfjarige

merrie kopen, Heidebloem. Een merrie met een prachtpapier, maar geen lijn waar heel veel sport achterzat. Ik wist dat Cor zich destijds alleen maar bezig hield met fokken en geen paarden in de sport liet uitbrengen, dus dat ontbreken van sportprestaties nam ik voor lief." Heidebloem verhuisde naar Echteld. Ze kon als driejarige zelf net de ster niet halen, maar werd wel op haar eerste drie nakomelingen preferent. Dit laatste gold overigens ook voor Reveil vB. Theo: "De vader van Heidebloem's moeder was Ramiro en hij gaf goede spring- en dressuurpaarden. Bij Cor werd voor de lijn van Heidebloem springbloed gebruikt. Ik dacht dat ze meer waarde zou hebben voor de fokkerij van dressuurpaarden. Toen ik Montecristo voor de eerste keer zag, dacht ik al 'daar

ga ik mee dekken'. Misschien is hij wat klassiek qua model, maar hij is sterk gebouwd en kan heel apart lopen. Uit de combinatie van Heidebloem met Montecristo kwam Reveil vB. Ik vond haar meteen een heel goed veulen en ze groeide op tot een mooie merrie. Toen heb ik Heidebloem verkocht. Reveil werd op de keuring moeiteloos ster. Daarna heb ik haar laten dekken door Polansky. Dat leek me super te passen en ik ben fan van een scheut Trakhenerbloed en Polansky vond ik een heel nuchter en fijn paard. Voordat ik hem daadwerkelijk heb gebruikt, ben ik nog bij zijn moeder wezen kijken en dat stond me ook aan. Ik wil sowieso de hengsten die ik uitkies en liefst ook nog een aantal van hun nakomelingen eerst zien, voordat ik zo'n hengst gebruik voor mijn merries. Ik loop ook geen populaire hengsten achterna. Een hengst moet voor mij op de merrie passen en op haar afstamming. Uit de combinatie Polansky x Reveil vB is Vivaldo geboren. Hij was haar eerste veulen en ik was er weg van. In mijn ogen had hij alles; mooi type, goed bewegen met vanaf het begin een sterk achterbeen en de goede kleur. Ik kan er niets aan doen, er wordt altijd gezegd een goed paard heeft geen kleur', maar ben nu eenmaal een liefhebber van donkerbruine paarden. Uit dezelfde combinatie als Vivaldo kwam een jaar later Wiranda. Zij is inmiddels voorlopig keur. Wiranda was een laat veulen, dus in dat jaar heb ik Reveil niet meer gedekt. Het volgende jaar bleef ze jammer genoeg gust, maar het jaar daarna kreeg ze een merrieveulen, van Trento B. Deze Baronia kreeg de ster en haar heb ik zelf nog. Zij is nu drachtig van Münchhausen, net als haar moeder overigens. Na Baronia volgde Cassandra, een nu driejarige dochter van Dreamcatcher. Met haar ga ik dit jaar naar de keuring. Volle broer Dacapo houd ik nog even aan. Hij lijkt heel goed en afgelopen jaar kreeg Reveil een zoon van Florencio. Esperanto, een prachtig veulen met maar één nadeel en dat was zijn kleur, een vos met behoorlijk wat wit. Hij is in Ermelo voor een mooi bedrag verkocht op de Prinsjesdagveiling. Ik ben heel blij met zijn nieuwe eigenaar. Hij is net als Vivaldo naar de familie Van Kemenade gegaan. Vivaldo was een heel fijn veulen. Ik kon er gewoon geen afscheid van nemen. In zijn eerste jaar heb ik hem nog thuis gehad. In de winter liep

hij gewoon buiten tussen de merries. Als jaarling is hij in de opfok gegaan en als tweejarige heb ik hem voor de helft verkocht aan de familie Van Bommel. Daar is hij klaargemaakt voor de Hengstenkeuring en ik had veel vertrouwen in de kundigheid van die mensen. Ik ben in Ermelo wezen kijken toen hij werd voorgesteld. Dan kun je alleen maar stil zijn en afwachten, maar gelukkig vond de jury hem goed genoeg en ging Vivaldo iedere keer een ronde verder. Ik wist eigenlijk niet wat me overkwam; het eerste veulen van Reveil en dan al meteen aangewezen en goedgekeurd. Daarna kwam Vivaldo in het circuit terecht van Hengstencompetitie, Pavo Cup en WK Verden. Samen met mijn vrouw ben ik er steeds bij geweest en dat is geweldig om mee te maken. Tijdens die evenementen hebben wij hem meermalen kunnen verkopen, maar toen hij eenmaal bij Mirelle van Kemenade stond, had ik het gevoel dat hij op zijn plek was. Dus toen hij uiteindelijk werd verkocht, was dat aan haar. Mirelle heeft hem keurig opgeleid. Vivaldo is misschien niet bijzonder sensationeel, maar hij beweegt met veel kracht van achteruit. Hij is altijd in balans en heel lichtvoetig. Daarom zie ik hem nog steeds met heel veel plezier lopen. Mirelle is vanwege haar zwangerschap en bevalling er een poosje uit geweest, maar inmiddels is ze weer gestart met Vivaldo. We waren bij dat eerste optreden en hebben opnieuw zitten genieten!”

Dressuurbloed

Heeft de moeder van Vivaldo al een bijzonder mooie afstamming, dit gaat zeker ook op voor zijn vader Polansky. Hij is onder de naam Povanck geboren bij Stal Poppelaars in Kortgene. Polansky won ondermeer de Hengstencompetitie in de klasse L. De zwartbruine hengst was succesvol tot op Lichte Tour-niveau met Leida Strijk in het zadel. Deze amazone is vol lof over hem: “Polansky is een heel lief paard. Iedereen kan er zo mee wegrijden. Toch hebben we hem vorig jaar laten castreren, want door zijn hengst zijn, was hij in de ring toch wat sneller afgeleid en heet. Hij is nu inderdaad toch makkelijker. Hier op stal werkt Danielle Houtvast. Zij heeft Polansky een aantal keren bij de Junioren gestart en er het nodige mee gewonnen. Hij kent eigenlijk alles al voor de Grand Prix. Zijn

Stermerrie Reveil VB werd al preferent op haar eerste drie nakomelingen, Vivaldo was haar eerste.

opleiding is klaar en ik ben zwanger. Ik kom dus voorlopig zelf niet meer aan rijden toe. Daarom hebben we besloten om Polansky te verkopen. Ik weet zeker dat er iemand heel veel plezier van gaat krijgen, want buiten dat hij braaf is, wil hij ook altijd enorm zijn best doen voor zijn ruiter!”

De vader van Polansky is Kostolany, hij was tevens de vader van de recent overleden KWPN-goedgekeurde Gribaldi. Kostolany (Enrico Caruso x hoofdstamboekmerrie Kapstadt van Falke) staat omschreven als een grootramige Trakheener en geniet bekendheid als leverancier van mooie en goede dressuur-, spring- en eventingpaarden. Hij acteerde zelf op Prix st. George-niveau. De zwarte blikvanger werd in 1984 geboren op de bekende stoeterij Hämelschenburg in Emmerthal en was als driejarige keuringskampioen in Neumünster. Vorig jaar werd hij uitgeroepen tot Hengst van het Jaar. Kostolany heeft over de wereld verspreid een groot aantal voor diverse stamboeken goedgekeurde zonen. Opvallend is dat hij de rassigheid en uitstraling, die hij zelf bezit standaard doorgeeft aan al zijn nakomelingen. Naast Vivaldo heeft Polansky nog een goedgekeurde zoon gegeven, Upper-Class.

Sonnevanck-stam

De moeder van Polansky is de keur preferente prestatie sportmerrie Lonnevanck uit de Sonnevanck-stam. De goed ontwikkelde vos liep zelf op zesjarige leeftijd al Z-dressuur. Haar vader Donnerhall is zondermeer een grootheid in de dressuurwereld. Zijn vader Hannoveraan Donnerwetter liep op Grand Prix-niveau. De fokker van Donnerhall had met de keuze van de zwarte Donnerwetter voor zijn eveneens zwarte Oldenburger hoofdstamboekmerrie Ninette (v.Markus) ingezet op een zwart veulen. Toen er uit die combinatie echter een donkere vos op de wereld kwam, was hij op zijn minst teleurgesteld. Toch groeide deze Oldenburger hengst uit tot een fantastisch sportpaard, dat met zeer veel succes tot op het hoogste niveau in de wedstrijdrijng verscheen. Met Karin Rehbein in het zadel heeft hij meegedaan aan talrijke kampioenschappen en een aantal daarvan gewonnen. Daarnaast zorgde Donnerhall onverdroten voor een flink aantal nakomelingen, die het in de sport en de fokkerij ook nu nog heel goed doen. Donnerhall heeft voor verschillende stamboeken meer dan zestig goedgekeurde zonen. In de WBFSH-rankings komen we in de hogere regionen ook een aantal van zijn kinderen tegen. Naast Polansky is

Dirk Caremans

Elitemerrie Baronijke-L is een dochter van Vivaldo uit zijn eerste jaargang en behaalde recent voor haar IBOP de hoogste dagscore op manege De Nieuwe Oranjehoeve. Haar galop was goed voor een 9!

Lonnevanck tevens moeder van halfzus, de elite sportmerrie Ronnevanck (v. Vincent). Lonnevanck's moeder is de ster preferente Fanbonnevanck. Haar vader Ulft staat ook te boek als vader van Grand Prix-hengst Ferro. Fanbonnevanck schonk naast Lonnevanck tevens het leven aan een drietal Lichte Tour-paarden; volle zussen Megavanck en Ponnevanck (v. Donnerschlag) en Sorvanck (v. Darlington). De moeder van Fanbonnevanck, stermerrie Bonnevanck is een dochter van de veelzijdige hengst Roemer (v. G. Pilatus). Hij was jarenlang koploper van de mondiale dressuurindex, maar gaf ook zeker springgenen door. Voor het KWPN werden ondermeer zijn zonen Darwin, Einstein, Winston en Boy B goedgekeurd en daarnaast heeft hij voor meerdere extra goede dressuur- en springpaarden gezorgd. De preferente Roemer sprong verdienstelijk en werd later in Amerika ook uitgebracht in de Grand Prix-dressuur. In de moederlijn van Polansky stroomt dus het bloed van meerdere Grand Prix-dressuurhengsten en dat moet ruim voldoende zijn om voor de nodige dressuur aanleg te zorgen!

Ijverig en standaard goedgehumeurd

Decor Vivaldo staat op Stoeterij De Hoeve, de kleinschalige africhtings-, fokkerij- en handelstal in Sint Oedenrode. Hij wordt momenteel doorgetraind door vaste amazone Mirelle van Kemenade-Witlox.

Tussen haar en Vivaldo was het liefde op het eerste gezicht. "Vivaldo was net een keer of tien onder het zadel geweest, toen ik hem voor de eerste keer zag. Hij was toen nog van Antoine van Bommel en zijn fokker Theo van Brenk. Voor het verrichtingsonderzoek wilde Antoine een paar keer van huis af met de hengst, op een andere locatie gaan rijden, en dat was dus hier. Ik vond het meteen een heel goed paard met een goede rug een extra sterk achterbeen en veel balans in zijn beweging. Hij slaagde voor het verrichtingsonderzoek en daarna zocht Antoine een ruiter. Zo is Vivaldo hier terecht gekomen." Wat Mirelle al gezien had, klopte ook onder het zadel. Het voelde meteen heel goed. In de Hengstcompetitie won hij de klasse L en kreeg heel positief commentaar op zijn balans, mooie aanleuning en natuurlijke houding. Bij de Pavo Cup vijfjarigen ging Vivaldo als favoriet de finale in, maar de punten van de finale tellen dubbel. Zijn grootste concurrent, Vivaldi, kreeg van de gastruiters Carl Hester en Seth Boschman een tien. Vivaldo kreeg van Seth eveneens een tien, maar van Carl een halve punt minder en werd daardoor uiteindelijk met een klein verschil tweede. Net even eerder had Vivaldo meegedaan aan het WK Jonge Dressuurpaarden in Verden. Hij was daarvoor in de finale van de Pavo Cup duidelijk een beetje moe. Verden is natuurlijk geweldig om mee te maken, maar de

indrukwekkende ambiance van dat evenement, is voor jonge paarden best nog spannend en dus ook vermoeiend. Ik ben met Vivaldo twee keer naar Verden geweest. De eerste keer was hij best fris en afgeleid en vond in de ring alles spannend. Daardoor ging het optreden de eerste dag helemaal mis, maar in de Kleine Finale was hij al veel beter bij de les en die wonnen we dan ook. Een jaar later ging het in Verden in de kwalificatie goed, daarin werden we tweede, maar in de finale was hij wat afgeleid waardoor we niet echt konden vlammen wat nodig is om bij de beste drie te komen. Het is beslist een prestatie om in een dergelijk veld kwaliteitspaarden zo hoog te eindigen. Na dat WK heeft mijn sponsor Decor Son Vivaldo gekocht. Vervolgens ben ik in het ZZ-Licht gestart met Vivaldo en heb met hem al een paar keer 70 % gescoord. Vanwege mijn zwangerschap en de bevalling van onze zoon Jarno, vijf maanden geleden, ben ik er een poosje uit geweest, maar inmiddels hebben we ons debuut in het ZZ-Zwaar gemaakt. De kwaliteit van de dressuurpaarden en -ruiters is in Nederland natuurlijk ongekend hoog. Het voordeel daarvan is dat iedereen verplicht is zichzelf te blijven ontwikkelen en altijd scherp te blijven. Het nadeel ervan is dat het niet simpel is om er überhaupt bij te rijden. Toch hoop ik uiteindelijk met Vivaldo ook echt wat te betekenen op het hoogste niveau. Ik krijg les van Henk van Bergen en Bert Rutten. Beide zijn heel enthousiast over Vivaldo. In onze ogen heeft hij meer dan genoeg kwaliteit voor de Grand Prix. Alle oefeningen daaruit zijn inmiddels al aangebroken, behalve de wissels om de pas. Wisselen doet hij overigens probleemloos. Hij lijkt geen enkele oefening moeilijk te vinden. Vivaldo heeft iedere dag weer zin om aan de gang te gaan, maar dat komt waarschijnlijk ook omdat hij het werk zo makkelijk aan kan. Hij heeft een geweldige werklust, blijft lopen en doet altijd zijn best voor je. Daarnaast heeft hij een superkarakter. Ik kan er thuis bij wijze van spreken iedereen op zetten. Als hij de kans krijgt, kan hij denk ik heel veel betekenen voor de Nederlandse fokkerij. Hij voert heel ander bloed, dan een groot aantal Nederlandse merries. Hij heeft drie goede basisgangen, waaronder een fantastische galoppade. Een jury zei eens tegen mij: 'met zo'n galop ben je wel in tien passen

aan de overkant'. Hij heeft ook een super achterbeen en hij ziet er mooi uit. Naast zijn ijver en standaard goede humeur is hij ook erg mensgericht. Hij kan geen aandacht genoeg krijgen!"

Fijn bewerken en bewegen

Antoine van Bommel kocht Vivaldo als anderhalfjarige voor de helft van zijn fokker, Theo Van Brenk. "We werden getipt, dat er een goede, jonge hengst bij het opfokbedrijf van Janus Hoeflake in Hedel liep. Mijn vader en ik zijn samen gaan kijken. Wat we zagen stond ons aan. Vivaldo was jeugdig, heel mooi van type en kon heel goed bewegen. We hebben hem uit de wei gehaald en hem even op de straat laten lopen. Zijn goede stap viel ons meteen al positief op. Natuurlijk waren we ook gek van zijn bloedlijn. Wij zijn fans van Clavecimbel-bloed, die hengst hebben we zelf op ons station gehad. Vivaldo heeft zijn plezierige karakter en zijn werklust zondermeer van Clavecimbel, alleen is hij een stuk moderner. Vivaldo's grootvader Montecristo was destijds, net als Clavecimbel, in eigendom van Jo en Bert Rutten. We hebben Montecristo hier in Aarle-Rixtel keuringsklaar gemaakt en dat was ook al zo'n plezierig paard. In het begin heeft Vivaldo niet zo heel veel gedekt. Vivaldo is nu eenmaal geen paard wat bluft en met de staart omhoog loopt. Sommige fokkers zien dat soort show nog graag bij een hengst. Maar Vivaldo is wel een paard, dat op een natuurlijke en eerlijke manier beweegt. Inmiddels lopen zijn eerste nakomelingen onder het zadel en dat blijken superfijne, ongecompliceerde rijpaarden te zijn. Net als hun vader bewegen ze heel makkelijk en laten ze zich heel goed bewerken. Aan de hand vallen ze misschien niet zo op, maar onder het zadel des te meer. Toen we een keer van huis gingen om op Stoeterij De Hoeve te oefenen, zag Mirelle Vivaldo lopen en zei meteen: 'die wil ik wel rijden'. Tussen haar en de hengst klikte het van begin af aan. Ze heeft er ook het nodige mee gewonnen. Twee keer bij de beste zeven op het WK in Verden meelopen, is natuurlijk al bijzonder. Ook was Vivaldo samen met Mirelle winnaar van de Hengstencompetitie. Wij zijn vanaf het begin heel blij geweest met de natuurlijke manier waarop Mirelle Vivaldo voorstelt. Wat je ziet bij Vivaldo, is wat je krijgt. En dat is heel veel!"

Sandra Neuwandijk

De KWPN-goedgekeurde Upper-Class is via vader Polansky een halfbroer van Vivaldo.

Verrichting en vererving

Vivaldo werd als driejarige op de Hengstenkeuring in Den Bosch aangewezen voor het verrichtingsonderzoek. Hiervoor reisde hij op 14 maart 2005 af naar Ermelo. Daar was hij op stal rustig en in de omgang makkelijk. Onder het zadel bleek hij eerlijk en betrouwbaar. Daarbij liet hij zich goed bewerken en wilde ook graag werken. In zijn zuivere stap vielen de ruimte en souplesse positief op. De draf was tactmatig en gedragen, evenals de galoppade, die daarbij ook nog goed van ruimte en afdruk was met veel souplesse. Als dressuurpaard toonde Vivaldo veel aanleg en gaf zijn ruiter een goed gevoel. Voor de galop liet Vivaldo een 8.5 noteren. Voor zijn stap en aanleg als dressuurpaard een 8. In 2006 werd van deze hengst de eerste collectie veulens getoond. De uniforme groep bestond uit goed ontwikkelde en rijtypische veulens, die goed in het rechthoeksmodel stonden. De hoofden waren sprekend met een ruim voldoende lange nek. De halzen waren goed van vorm, lengte en bespierung en de schoft van de voorgestelde veulens kenmerkte zich door een goede lengte en ontwikkeling. De schouder was goed van ligging en lengte. Dat laatste ging ook op voor de rug met ruim voldoende bespierung. De lendenen waren voldoende bespied en ruim voldoende aangesloten. De croupe was ruim voldoende van lengte, ligging en bespierung. De goed ontwikkelde broekspier was eveneens goed van lengte. Het voorbeen was correct gesteld. Het fundament was goed ontwikkeld. In beweging hadden de veulens een goed achterbeengebruik, een goede houding en ruim voldoende souplesse.

Arie Hamoen, voorzitter van de Hengstenkeuringscommissie: "Vooraf de 141 van de sportindex dressuur van Vivaldo valt positief op. Deze score is gebaseerd op prestaties van hemzelf en die van familieleden. Wat de sport betreft, presteert Vivaldo zelf zeer goed, maar moeten zijn nakomelingen zich nog gaan bewijzen. Ook voor wat betreft het doorgeven van exterieur en beweging valt er nog niet zoveel te zeggen. De meeste van zijn nakomelingen zijn immers heel jong en nog niet op een keuring aangeboden. Dit is duidelijk terug te zien in zijn vrij lage betrouwbaarheid voor exterieur en beweging, 45%. Deze is voor zijn leeftijd niet ongewoon, want omdat hij pas acht jaar is, zijn er nog relatief weinig nakomelingen en gegevens, die in de berekening meegenomen kunnen worden. Vivaldo heeft een bloedvoering, die vrij is van Jazz-, Krack C- en Ferrobloed en dat maakt hem interessant voor een grote groep merries. In de hoogtemaat kan hij licht verbeterend werken. Ik denk dat deze hengst bij uitstek geschikt is voor dressuurmerries, die te kort schieten in het achterbeengebruik en zelfhouding. Hij kan zeker ook iets toevoegen voor wat betreft souplesse en veerkracht in beweging. De aangeboden merries moeten wel royaal ontwikkeld zijn met voldoende front en een lichte heffing in het voorbeen hebben."